

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Mgr. Ing. L.V.**, trvale bytem, adresa pro doručování:, proti žalovanému Krajskému úřadu kraje Vysočina, odbor sociálních věcí, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, pracoviště: Tolstého 15, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 10.11.2011, č.j. KUJI 95611/2011,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze 17.1.2012 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, které bylo vydáno dne 10.11.2011 pod č.j. KUJI 95611/2011, sp. zn. OSV 731/2011. Tímto rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Polná, odboru sociálního a zdravotního ze dne 17.8.2011, č.j. 302/3241/2011/PON, kterým byl žalobci snížen příspěvek na živobytí a odvolání žalobce bylo zamítnuto jako opožděné. V odůvodnění rozhodnutí bylo mimo jiné uvedeno, že rozhodnutím MěÚ Polná, odboru sociálního a zdravotního, byl žalobci snížen příspěvek na živobytí z částky 3.679,-Kč měsíčně na částku 3.458,-Kč s účinností od 1.8.2011 s odůvodněním, že v měsíci srpnu 2011 neprokázal snahu o zvýšení svého příjmu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, ve kterém uvádí, že se snížením dávky nesouhlasí a poukazoval na to, že svoji snahu o zvýšení příjmu v měsíci srpnu 2011 prokázal tím, že Městskému úřadu Polná zaslal kopii svého dotazu na práci v kontaktním místě úřadu práce v Plzni, proto mu měla být částka 200,-Kč, o kterou byla dávka snížena, doplacena v dávce v následujícím měsíci, což se však nestalo. Dále poukázal na to, že zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, nikde nestanoví, že pokud poživatel příspěvku na živobytí nedoloží kontaktování některého zaměstnavatele, bude mu dávka snížena o 200,-Kč a také namítá, že dle § 85 správního řádu má odvolání odkladný

účinek a poukazuje na to, že své odvolání podal včas, protože doručeno mu bylo dne 12.9.2011 a odvolací lhůta je 15 dnů od jeho převzetí, tedy do 27.9.2011.

Dále uvedeno v odůvodnění, že ze spisové dokumentace, která byla na základě podaného odvolání k věci předložena, MěÚ Polná, krajský úřad zjistil, že se jedná o odvolání opožděné. Z doručanky, doložené k napadenému rozhodnutí vyplývá, že toto rozhodnutí bylo v souladu s ust. § 20 odst. 1 správního řádu zasláno odvolateli na adresu pro doručování, kterou uvedl a protože nebyl zastižen, byla zásilka uložena, adresát byl o uložení zásilky písemně vyrozuměn a bylo mu zanecháno poučení o právních důsledcích, které s převzetím nebo nepřevzetím zásilky souvisejí. Na doručence je vyznačeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 29.8.2011 a odvolatel ji vyzvedl dne 12.9.2011. Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. V tomto případě je desátým dnem lhůty den 8.9.2011, zásilku proto lze považovat za doručenou dne 8.9.2011. Podle § 83 odst. 1 správní řád činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení (doručení) rozhodnutí. Pokud se účastník řízení neodvolá v této zákonem stanovené lhůtě, nabývá rozhodnutí právní moci a proti pravomocnému rozhodnutí se odvolat nelze. V tomto případě bylo napadené rozhodnutí oznámeno dne 8.9.2011, zákonná patnáctidenní lhůta pro podání odvolání uplynula dnem 23.9.2011 a dne 24.9.2011 nabyl rozhodnutí právní moci. Podle podacího razítka bylo odvolání doručeno MěÚ Polná dne 29.9.2011. Odvolací orgán však podle ust. § 92 správního řádu zjišťuje, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí a pokud by byl shledán některý z těchto předpokladů, bylo by toto opožděné odvolání posuzováno jako podnět k přezkumnému řízení nebo jako žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Proto se krajský úřad napadeným rozhodnutím dále zabýval a posoudil všechny skutečnosti, které mají vliv na rozhodování o příspěvku na živobytí. Ze spisové dokumentace bylo zjištěno, že žalobce žije sám, je nezaměstnaný, evidovaný na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, je dlouhodobě nezaměstnaný, je příjemcem dávek hmotné nouze, tj. příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení (ve výši 3.500,-Kč) od roku 2007. Podle doložené spisové dokumentace žije v podnájmu v Českých Budějovicích a tam také od 18.6.2009 jsou odvolatelem měsíčně dokládána potvrzení o výkonu dobrovolnické služby a o odpracovaných hodinách v rámci této služby v počtu 30 hodin měsíčně, potvrzení o úhradě podnájmu v částce 3.500,-Kč měsíčně a měsíčně 1 výtisk nabídky zaměstnání prostřednictvím internetu. Ve spisové dokumentaci je dále založeno sdělení Magistrátu města České Budějovice, odboru sociálních věcí, doručené MěÚ Polná dne 20.10.2011, že sociální šetření v domácnosti odvolatele nemohlo být provedeno, protože neumožnil vstup do objektu, kde v současné době bydlí a založeno je také písemné vyjádření vlastníka nemovitostí v Českých Budějovicích, ul. ze dne 14.10.2011, že nedává souhlas sociálnímu odboru Magistrátu České Budějovice ke vstupu do jeho objektu. Součástí spisové dokumentace je také protokol sepsaný žalobcem na MěÚ Polná dne 2.1.2011, ve kterém je uvedeno, že bere na vědomí svoji povinnost zvyšovat si příjmy vlastním přičiněním a proto bude dokladovat do každého desátého dne v měsíci odboru sociálnímu a zdravotnímu své aktivity při hledání zaměstnání (dotazy na možnost zaměstnání) a je si vědom toho, že pokud svoji aktivitu nedoloží, dojde ke snížení částky živobytí. Toto stvrdil žalobce vlastním podpisem. Krajský úřad přezkoumal znovu podmínky pro poskytování příspěvku na živobytí v návaznosti na ustanovení zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním

minimu a zákona č. 111/2007 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Zákon č. 111/2006 Sb., upravuje pomoc a zajištění základních životních potřeb osobám, které se nacházejí v hmotné nouzi prostřednictvím dávek pomoci v hmotné nouzi. Jednou z těchto dávek je příspěvek na živobytí. Podmínky nároku na příspěvek na živobytí stanoví § 21 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb., podle kterého má na příspěvek na živobytí nárok osoba, která je uznána za osobu v hmotné nouzi podle § 2 odst. 2 písm. b) tohoto zákona, tj. osoba, jejíž příjem nedosahuje její částky živobytí. Výše částky živobytí se odvíjí od částky existenčního minima, stanovené v § 5 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, tj. od částky 2.020,-Kč, navýšené vzhledem k možnostem, jaké má tato osoba pro zvýšení příjmu vlastním přičiněním v souladu s ust. § 11 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tj. k možnostem využití svého majetku, k možnostem uplatnění všech svých nároků a pohledávek a ke své vlastní aktivní snaze získat zaměstnání za účelem zvýšení příjmů vlastní prací (tj. vlastní aktivita, mimo nabídek úřadu práce). Částka životního minima odvolatele jako samostatně posuzované osoby je stanovena v § 2 téhož zákona částkou 3.126,-Kč měsíčně.

MěÚ Polná stanovil částku živobytí odvolatele v měsíci srpnu 2011 podle § 24 odst. 1 písm. f) zákona o hmotné nouzi, podle kterého částka živobytí osoby, která vykonávala dobrovolnickou službu v rozsahu alespoň 30 hodin v kalendářním měsíci, činí částku existenčního minima zvýšenou o polovinu rozdílu mezi životním minimem osoby a existenčním minimem, popřípadě ještě zvýšenou o částky, uvedené v § 25 – 30 zákona o pomoci v hmotné nouzi, související s hodnocením snahy o zvýšení příjmů vlastním přičiněním.

Částka živobytí odvolatele v měsíci srpnu 2011 činí 3.458,-Kč, tj. částka existenčního minima 2.020,-Kč + 332,-Kč zvýšení vzhledem k zaevidování na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání (tj. 30% částky rozdílu mezi životním a existenčním minimem ($3.126,-Kč - 2.020,-Kč = 1.106,-Kč$; $1.106,-Kč \times 30\% = 332,-Kč$) + 221,-Kč zvýšením vzhledem k hodnocení uplatnění nároků a pohledávek (tj. 20% částky rozdílu mezi životním a existenčním minimem ($3.126,-Kč - 2.020,-Kč = 1.106,-Kč$; $1.106,-Kč \times 20\% = 221,-Kč$) + 332,-Kč zvýšení vzhledem k hodnocení možnosti využití majetku (30% částce rozdílu mezi životním minimem a existenčním minimem, tj. $3.126,-Kč - 2.020,-Kč = 1.106,-Kč$; $1.103,-Kč \times 30\% = 332,-Kč$) + 553,-Kč zvýšení o polovinu rozdílu mezi životním a existenčním minimem ($3.126,-Kč - 2.020,-Kč = 1.106,-Kč$; $1.106,-Kč / 2 = 553,-Kč$).

Výše uvedené částky mohly být ke zvýšení existenčního minima použity, protože v měsíci srpnu 2011 byl odvolatel řádně zaevidován na úřadu práce, řádně vykonával dobrovolnickou činnost a neměl žádné nároky, pohledávky, ani majetek, kterých by mohl pro zvýšení svého příjmu uplatnit. Na rozdíl od předchozího období, kdy správní orgán I. stupně zohledňoval ještě navíc pravidelně měsíčně dokládanou aktivitu při hledání zaměstnání ($3.126,-Kč - 2.020,-Kč = 1.106,-Kč$; $1.106,-Kč \times 20\% = 221,-Kč$) a navyšoval částku existenčního minima ještě o 221,-Kč, na částku 3.679,-Kč), v měsíci srpnu 2011 navýšení za vlastní aktivitu při hledání zaměstnání nezohlednil, neboť ji v průběhu měsíce srpna 2011 odvolatel nedoložil, ani nesdělil správnímu orgánu důvody, které mu v tom bránily. Výtisk nabídky zaměstnání z internetu byl městem úřadu doručen až v měsíci září 2011, dne 1.9.2011. Z toho důvodu byl také správní orgán I. stupně povinen výši částky živobytí odvolatele změnit a následně snížit poskytovanou dávku 3.679,-Kč o částku 221,-Kč, na částku 3.458,-Kč.

Podle § 23 zákona o hmotné nouzi činí výše příspěvku na živobytí za kalendářní měsíc rozdíl mezi částkou živobytí osoby a příjmem této osoby, pokud není posuzována společně s jinými osobami. Správní orgán I. stupně přiznal v měsíci srpnu 2011 odvolateli příspěvek na živobytí v částce, která se ve výsledku rovná jeho částce živobytí, neboť rozdíl mezi částkou živobytí a příjmem činil 3.458,-Kč (částka živobytí 3.458,-Kč – 0,-Kč příjem = 3.458,-Kč). V následujícím měsíci, tj. v měsíci září 2011 byla částka živobytí opět upravena, tj. zvýšena na původní výši 3.679,-Kč, neboť v tomto měsíci odvolatel splnil zákonem stanovené podmínky (aktivita při hledání zaměstnání doložena) a výše příspěvku na živobytí byla upravena na původní částku, tj. na částku 3.679,-Kč (viz. postup jako v měsíci srpnu 2011).

K námitce odvolatele, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, protože podle § 85 správního řádu má odvolání odkladný účinek, odkázal krajský úřad na přesné znění ust. § 85 správního řádu, ve kterém se uvádí, že nestanoví-li zákon jinak, má včas podané odvolání odkladný účinek. V tomto případě je však třeba přihlídnout jednak k tomu, že odvolání nebylo podáno včas, jedná se o odvolání opožděné, a také k tomu, že správní orgány jsou povinny řídit se přednostně, nikoliv správním řádem, ale zvláštním zákonem, kterým je zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů. Podle ust. § 77 odst. 2 tohoto zákona nemá odvolání proti rozhodnutí vydanému podle zákona o pomoci v hmotné nouzi odkladný účinek.

K námitce odvolatele, že zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, nikde nestanoví, že pokud poživatel příspěvku na živobytí nedoloží kontaktování některého zaměstnavatele, bude mu dávka snížena o 200,-Kč, odkázal krajský úřad na znění ust. § 3 odst. 1 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi, podle kterého osobou v hmotné nouzi není osoba, která prokazatelně neprojevuje dostatečnou snahu zvýšit si příjem vlastním přičiněním, tj. je na zvážení plátce dávky, zda dávku z tohoto důvodu odejme nebo sníží (snížení dávky o 221,-Kč v tomto případě – viz. výše). Podle ust. § 63 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi může být dávka odejmuta nebo snížena také v případě, že příjemce dávky nedá souhlas se vstupem do obydlí a znemožní tím provedení sociálního šetření k ověření skutečností rozhodných pro nárok na dávku nebo její výši.

Krajský úřad posoudil všechny zjištěné skutečnosti v souvislosti s příslušnými právními předpisy, přihlédl zejména k tomu, že odvolatel nevyužil k podání odvolání zákonné 15-ti denní lhůty, že odvolání podal po této lhůtě i k tomu, že odvolání neobsahovalo žádnou novou skutečnost, která by zakládala předpoklad pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení nebo předpoklad pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Ve včas podané žalobě žalobce s tímto rozhodnutím nesouhlasil, zásadně nesouhlasil s tím, že odvolání by bylo podáno po lhůtě stanovené zákonem. Uvedl, že rozhodnutí MěÚ bylo doručeno dne 29.8.2011 na poštu v Plzni. Uvedl, že v doručování písemností bylo Městskému úřadu sděleno, že doručování je formou „odnášky“, kdy písemnosti se doručovatelkou nedoručují a neoznamují do místa pobytu, konkrétně Máchova 20 Plzeň. Místo doručování jsou vysokoškolské koleje. Zásilky tedy byly ponechány na poště, odkud byly pravidelně každý týden vyzvedávány. Tedy tvrzení žalovaného, že adresát byl písemně doručovatelkou (poštou) vyrozuměn a že bylo zanecháno poučení v místě, se nezakládá na skutečnosti a je tedy tvrzením nepravdivým. Zásilka byla doručována s modrým pruhem

s poznámkou: „doporučeně“ a „neprodlužovat lhůtu“, nikoliv však s poznámkou: „uložit jen 10 dní“, „nevracet, vložit do schránky“. Na doručence tedy žádné poučení pošty s úložní lhůtou 10 dní se nenacházelo. Výzva pošty k vyzvednutí zásilky je jednoznačně stanovená na den 13.9.2011. Adresát, pokud se dostavil na poštu dne 12.9.2011 a řídil se nesprávným poučením pošty s vyzvednutím zásilky ve lhůtě 15-ti dnů a nebyla-li zásilka poštou vložena ani po uplynutí 10-ti denní lhůty do schránky (uložena na poště), potom adresát za toto pochybení odesílatel nebo pošty nemůže nést právní důsledky. Adresát totiž nemohl v dobré víře předpokládat (mít vědomí) o uložení zásilky jen 10 dnů a poté si ji řádně ve lhůtě 15-ti dnů vyzvedl spolu s výzvou, v domnění, že je úložní doba 15 dnů, pokud nebyla zásilka po 10-ti dnech vložena do schránky (uložena na poště s odděleným dílem).

Mimo tuto uvedenou skutečnost se adresát již v místě Máchova 20 v Plzni nenacházel, neboť dne 29.6.2011 ukončil ubytování na kolejích Máchova 20 v Plzni. Dále je mylné právní posouzení lhůty odvolacího řízení, když první odvolací den se počítá od okamžiku podání zásilky na poštu a nikoliv doručením adresátovi. Tedy podání odvolání není dnem doručení odvolání městskému úřadu, ale dnem podání.

I v tomto případě podle § 92 odst. 1 s.r.s. žalovaný pochybil, neboť i kdyby soud dospěl k tomu, že odvolání bylo podáno opožděně, jsou tu splněny podmínky obnovy řízení nebo přezkoumání tohoto rozhodnutí podle části druhé, hlavy devět, správního řádu. Odvolací orgán měl tedy posoudit odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí, neboť lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy.

Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Pokud se odvolací orgán odvoláním zabýval a dospěl k názoru, že odvolání odvolatele zamítá, potom opět pochybil a jeho právně skutkové zjištění je nesprávné. Dále ve své žalobě žalobce uvádí, že žalobci v měsíci srpnu 2011 byl v rozporu se zákonem snížen příspěvek na výživu o částku 221,-Kč a z důvody, které pro toto své rozhodnutí uvádí prvostupňový správní orgán i žalovaný. Žalobce však s tím nesouhlasí a podrobně své důvody v žalobě popisuje.

Skutkové a právní zhodnocení věci krajským soudem

Z rozhodnutí žalovaného z 10.11.2011 tedy vyplývá, že odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí bylo zamítnuto jako opožděné.

Krajský soud v Brně má k dispozici originál doručenky, kdy bylo doručováno rozhodnutí prvostupňového správního orgánu tj. Městského úřadu Polná, vydaného dne 17.8.2011. Z této doručenky vyplývá, že rozhodnutí č.j. 3241/2011/PON bylo doručováno na adresu Ing. Bc. L. V., Na doručence je označení písemnosti č.j. 3241/2011/PON tedy písemností, jež je doručována, dále je na doručence

s modrým pruhem uvedeno, že adresát byl o uložení této zásilky písemně vyrozuměn a bylo mu zanecháno poučení o právních důsledcích, které s převzetím nebo nepřevzetím zásilky souvisejí, dále uvedeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 29.8, pod tím razítko poštovní doručovatelky, pod tím otisk denního razítka (kulaté razítko), Plzeň 20, 320 00 a podpis vydávajícího pracovníka, naraženo jméno vydávajícího pracovníka a vlastnoruční podpis a na doručence pak uvedeno v kolonce prohlášení příjemce zásilky – jméno a příjmení příjemce, tiskacím uvedeno V., pod tím v kolonce potvrzují převzetí této zásilky uvedeno datum 12.9.2011 a vlastnoruční podpis žalobce (podpis je nečitelný, žalobce však tento podpis nezpochybnil).

Dále pak bylo zjištěno ze správního spisu, že žalobce podal proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí odvolání, které bylo doručeno Městskému úřadu Plzeň 29.9.2011.

Podle § 20 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu, fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Podle § 23 odst. 1 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu písemnost se uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

Podle odst. 4 § 23 správního řádu adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle odst. 5 § 23 zároveň s oznámením podle odst. 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, který by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá a jeho adresu.

Z předložené doručenky soud konstatuje, že zásilka s označením písemnosti, která je žalobci zasílána, mu byla zaslána na adresu Máchova 2, 320 00 Plzeň.

V uvedené době byla tato doručovací adresa žalobce, když žalobce sám uvedl, že se jedná o vysokoškolské koleje, kde se v té době z důvodu studia v Plzni nacházel. Pokud poukazuje na to, že na adrese Máchova 20 v Plzni se nacházel pouze do 29.6.2011, kdy ukončil ubytování na kolejích Máchova 20 v Plzni, soud uvádí, že tato skutečnost není v dané věci rozhodující, nemá tedy žádný právní význam, neboť žalobce sdělil jako doručovací

adresu právě adresu Plzeň správnímu orgánu a teprve 13.9.2011 žalobce sděloval správnímu orgánu, že jeho bydlištěm již není Plzeň,, tedy tuto skutečnost o změně doručování se dozvěděl správní orgán až 13.9.2011, když zásilka byla doručována 29.8.2011 a žalobce ji převzal 12.9.2011. **Změnu doručovací adresy tedy oznámil až po datu doručení.**

Poukazoval na to, že z výzvy k vyzvednutí zásilky, kterou v kopii předložil, se dozvěděl, že je mu doručována zásilka od města Polná, že si ji může vyzvednout 29.8.2011 (uvedeno v kolik hodin) a v dalších dnech, (uvedeny opět otevírací hodiny pošty) s tím, že zásilku lze vyzvednout nejpozději do 13.9.2011. Poukázal pak na to, že nebyl upozorněn, že zásilku je potřeba vyzvednout v úložní lhůtě 10-ti dnů, a proto si ji vyzvedl až 12.9.2011 a od tohoto data, tedy 12.9.2011 odvolání v 15-ti denní lhůtě, která je zákonem stanovena, podal. Žalobce odvolání bylo podáno včas.

Krajský soud citoval ust. § 20 a 23 správního řádu.

Dle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Protože z doručky vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí 29.8, desátým dnem byl den 8.9.2011 (byl to čtvrtek, tedy všední den, takže zásilka byla tohoto dne doručena a posledním dnem, kdy bylo možno podat proti rozhodnutí odvolání byl pátek 23.9.2011, protože podle § 83 odst. 1 věta první správního řádu, odvolací lhůta činí 15 dnů ode oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak).

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žalobci bylo řádně doručováno, byl správně poučen v souladu se zákonem, neboť na doručence, na níž je vlastnoruční podpis žalobce je přímo uvedeno, že adresát byl o uložení zásilky písemně vyrozuměn a bylo mu zanecháno **poučení o právních důsledcích, které s převzetím nebo nepřevzetím zásilky souvisejí.**

Tuto skutečnost tedy žalobce na doručence vlastnoručně podepsal, čímž má soud za prokázáno, že žalobce byl o právních důsledcích, které s převzetím nebo nepřevzetím zásilky souvisejí poučován v souladu se zákonem a i když na výzvě k vyzvednutí zásilky, kterou žalobce soudu předložil, je uvedeno, že zásilku lze vyzvednout nejpozději do 13.9.2011 (zřejmě lhůta stanovená poštovním řádem) je také na první straně této Výzvy k vyzvednutí zásilky uvedeno „*nepřehlédněte ani další informace uvedené na druhé straně této Výzvy*“.

Druhou stranu této Výzvy žalobce soudu již nepředložil, takže Výzva k vyzvednutí zásilky nebyla žalobcem předložena kompletní.

Soud v tomto směru uzavírá, že žalobce neprokázal, že nebyl řádně v souladu se zákonem poučen ohledně právních důsledků převzetí či nepřevzetí zásilky, když všechny údaje, které jsou na doručence vyplněny, jsou v souladu se zákonem a převzetí zásilky 12.9.2011 je žalobcem osobně podepsáno a podepsal i poučení, jež bylo citováno.

Soud zde pouze na okraj ještě podotýká, že žalobce, který, jak sám uvádí, je absolventem právnické fakulty, musel vědět, v jakých lhůtách je možno zásilku doručovanou fyzické osobě do vlastních rukou převzít, pokud nebyl při doručování osobně pracovníkem pošty zastižen.

Soud tedy uzavírá, že žalobci bylo rozhodnutí prvostupňového správního orgánu řádně doručeno 8.9.2011, posledním dnem, kdy mohl podat odvolání je den 23.9.2011, následující den pak rozhodnutí nabylo právní moci, když odvolání bylo doručeno MěÚ Polná až dne 29.9.2011, tedy po lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 věta první správního řádu.

Odvolání bylo tedy evidentně podáno po lhůtě stanovené zákonem. Krajský soud v Brně na tomto místě cituje z judikatury NSS:

Citováno z rozsudku č.j. 2As 53/2007 – 111: „*V řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto podle § 60 správního řádu z roku 1967 (nyní dle § 92 správního řádu z roku 2004) jako opožděné se krajský soud zabývá pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoli, nezabývá se tedy námitkou nezákonnosti, ale ani nicotností rozhodnutí správního orgánu I. stupně.*

Dále pak soud ještě cituje z judikatury NSS:

„*Rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá jen z toho hlediska, zda odvolání bylo podáno včas, či nikoliv. V závěrech, zda jsou dány předpoklady pro přezkum v přezkumném správním řízení, rozhodnutí správního orgánu přezkumu soudu nepodléhá, neboť na využití tohoto prostředku dozorčího práva (§ 94 správního řádu z roku 2004) nemá účastník správního řízení právní nárok.*“ (Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5.3.2010, č.j. 5Ca 117/2007 – 29).

Krajský soud s ohledem na citované judikáty NSS uzavírá tedy, že přezkoumává pouze tu skutečnost, zda odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí bylo podáno včas či nikoliv a s ohledem na skutečnosti, které v odůvodnění rozsudku soud uvádí, dospěl k závěru, že odvolání nebylo podáno včas a správně je žalovaný jako podání opožděné zamítl.

Pokud pak jde o náklady řízení, žalobce ve věci neměl úspěch, žalovanému náklady řízení, kromě běžné úřednické činnosti, nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. října 2012

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

